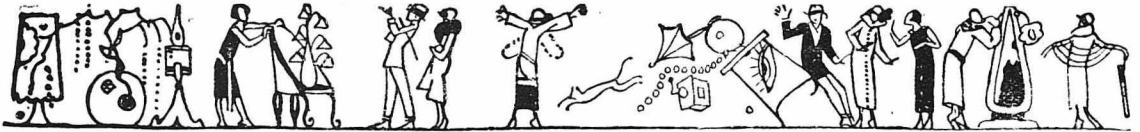

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΗΑΤΙΚΗΣ ΤΡΕΛΛΑΣ

"Ένας σκοτωμένος μέσα σ' ένα χορό !.. Μία συμβουλή Γεωργίου του Α' κατά της άδιαθεσίας και της κακοστομαχίας που φέρνουν ηκατ'αρχαίσεις. Τι είπε στον Γεωργέλλα. Το μετ'ούνι. Οι άπορηάτικοι στίχοι του <Ραμπκαγ>. Ο Κλ. Τριαντάφυλλος στη φυλακή. Πολιτική και Καρναβάλι. Κευγας για την εξέδρα. Οι στίχοι του Π. Δημητρακοπούλου. Κάρολος ο έτος και οι κύλιόι του. Ένα φρικώδες δυστύχημα.

Στάς 17 Φεβρουαρίου του 1721, συνέβη κάτι τρομερόν σ' ένα μπόλ-μασκέ στο Παρίσι.

Ένώ ο χορός ήταν στην άκμή του, ξη προσωπιδοφόροι έμπήκαν μέσα στην αίθουσα. Δύο ζαρκιούσινα περσούς και οι άλλοι τέσσαρες ένα φορελιό, μέσα στο όποιον ήταν ξαπλωμένος ένας άνθρωπος, μασκέ και πύτος σκοπευμένος μ' ένα ντόμινο.

Έτοποθέτησαν τ'ο φροβόν στη μέση της αίθουσας του χορού και άποσορθέησαν.

Οι μασκαράδες που ήταν μέσα στο μπόλ-μασκέ και χόρευαν, πλησίασαν τότε τον ξαπλωμένον και τον έρωτησαν ποιός ήταν αν ήθελε να χο έυρη.

Έπειδή όμως δεν τους έδινε καμιάν απάντησι, του έβγαλαν την μάσκα και με φρικη τον ανέκαλυψαν τότε, ότι ήταν σκοτωμένος ! Έπρόκειτο δηλαδή περί έγκλήματος...

***

Ο μακαρίτης Βασιλεύς της Ελλάδος Γεώργιος, συνεβούλευε τ'ο ξηξί, εις τους γλεντώντας τις Άπορηές και κάρνεντας καταχρήσεις πολυφαγίας και ποτών, που σηκώνόντουσαν τ'ο πρωί της Σαρακοστής με χαλασμένο τ'ο στομάχι.

— Θέλας τ'ο σηκώθης τ'ο πρωί της Καθαρης Δευτέρας, έλαφρός σαν τ'ο πουλί ; Έλεγε στον ύπασπιστή του τόν Τριβέλλα.

— Μά ένω κάτω ήρχεξ Άπορηές, Μεγαλειότατε ! Του άπίντης έμεινος.

— Δέν πρόκειται για σένα, μιλάω γεγικώς. Τ'ο βράδυ λοιπόν της Άπορηάς, μετά τ'ο γλένει, όταν θά πές να κοιμηθής, να πήξ ένα ποτήρι ζεστό γάλα, μέσα στο όποιον να ρίξης λίγο ροθύμ ή κοινά. Θά ιδής τ'ο πρωί, ότι ποτέ στή ζωή σου δεν σημάθρηξ με τόσο καλό στομάχι ! Είναι ένα ρεμέντι αυτό, που μου τ'ο έλεγε, ένας παλιός και σφός γεροκαπετάνιος της Δανίας.

***

Ο Μακαρίτης Κισάνθης Τριαντάφυλλος, (Ραμπκαγ), κατεδιάχθη μία φορά και έφυλακίσθη και έδικασθη και κατεδικάσθη, διότι κέρσων στον <Ραμπκαγ> του Άπορηάτικα ρητά, έγραψε, ταξυ τών άλλων και τ'ο έξής :

— « Καλλιτέρα να είναι σήμερα κανείς, βασιλεύς τών μασκαράδων, παρά Μασκαράς τών Βασιλειάδων ».

Τούτο έθεσώρηθη ότι έγραφή για τόν Βασιλέα Γεώργιον και διηγωνίσθησαν Δικαιοσύνη και Κυβέρησις ποιά να πρωτοβάλη μέσα τόν φαχό τόν Ραμπκαγά.

***

Στά 1910 που ήρθε ο Βενιζέλος στην Άθήνα βρισκόταν ο λαός σ'ο μεγάλη έξαψη, αν ή περίφημος Βουλή, θά ήταν <Συντακτική> ή <Αναθεωρητική>. Έπάνω στήφασσα αούή, ήρθαν και τ'ο Καρναβάλια και σνέστη και κλειπο κομμάτο τών Άπορηων, άλλόζνια Πανελλήνιος ήγήρηθη γκρίνια.

— Που θά σπηθ ή εξέδρα, στην όδόν Κορααή ή στο Σύνταγμα ;

Η εξέδρα του Καρναβάλου, έλαβε με την σζήτησι και ή διαρκή και πολιτική χροιά, όπως κατονομάςε δλο στην Ελλάδα.

Οι έρχοι της Αναστασίας Έλληνες την ήθελαν στην όδόν Κοραή, οι αντίθετοι της την προτιμούσανε στο Σύνταγμα. Δέν έπρόκειτο πλέον περι του, που θά ήταν καλλιτέρα να σπηθ, αλλά ποιά κόμμα θά νικούσε για να την στήση εκεί που ήθελε.

Τέλος νίκησαν οι του Σεντάγματος και έγιόρτσαν μεγαλοπρεπώς την νίκην. Ο δέ μακαρίτης Πολύβιος Δημητρακόπουλος, έσατύρισε τ'ο γεγονός ως έξής :

Έτοιμάσθηκε κι' εξέδρα να περσούν οι μασκαράδες, κι' επληρώστικαν παλούκια κι' έσκορηρίστηκαν παράδες.

Δύο πύργους άπλόιει εις τ'ο Σύνταγμα εκεί, κι' έτσι εμμεθα εν τάξει, εις τ'ο Σύνταγμα τ'ο κή !

Ο Κάρολος ο έτος έδωκε μία φορά, έναν χορό μετεμφισμέναν στο μέγαρο Σαιντ-Πόλ.

Κάποιος Ιπποκόμος του του έδωκε μία ιδέα να μεταμφισθ ή άγιανόθρωπο, μαζί με άλλους πένης, ευγενείς της άκοιουσίας του.

Νεώθησαν λυπόν δλο, ο βασιλιάς και οι ευγενείς του, με καρβόπανα και στυπιά, τ'ο ένα κολλημένο άπάνω στο άλλο. Οι πένης αυλικόι ήταν δεμένοι ο ένας με τόν άλλο και ο Κάρολος πήγαινε μπροστά.

Ένώ χόρευαν με φασαρίες και φωνές, σάν... άγιανόθρωποι που ήταν, ο άβελός του Βασιλέως δούξ της Όρλεάνης, πλησίασε κατά λάθος μία άνακμένη δάδα και πήραν φωτιά οι πένης αυλικόι και έκάησαν !

Γλύτσσε μονάχα ο βασιλεύς.

Ο Συλλέκτης.

*

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ο ΔΟΥΞ ΚΑΙ Ο ΜΠΟΥΑΛΩ

Ο γέρον δούξ ντ'ο Λά Φεγιάντ, συναντήσας κίποτι στον προθάλαμο του Άνακτόρου των Βερσαλλιών τόν διάσημο ποιητή Μπουαλά, τόν έπρηξ κατά μέρος και του έδιάβασε ένα τεύστατο τον σοννέτο—γεμάτο μετρικά και παιητικά λάθη.

— Πώς τ'ο βρήκατε, κ. Μπουαλά : τόν έρωτησε σ'ο τέλος.

— Τι να σάς πώ... άπήνησαν ο ποιητής με την σνηθησμένη του ελικρινεία. Όποιος τ'ο γράφει δεν είναι, πάντως, άξιος συγχαρητήριων.

Ο στρατάρχης, έξω φρενών, έκρηξε στην σζυγο του πρίγκηπος Διαδόχου που περνούσε εκείνη τη στιγμή, τ'ο σταμάτησε και τ'ος άήγγειλε γοήγρο-γοήγροα τ'ο ποίημα του, σρωτάσας την σζυγοζώντας τ'ο έφρασε. Η πριγκήπισσα, ή οποία είναι ζήτημα αν άκουσε λέξη άπ' οσα τ'ος έλεον ο στρατάρχης, τ'ο άπάντησε με εύγένεια ότι τ'ο έφρασε πολύ καλό.

Ο στρατάρχης τότε γυρίζοντας δριαμβευστικά προς τόν ποιητή του είπε :

— Ε τι λέτε τώρα... Έξακολοθεύετε να διατείνεσθε πως δεν άξιζει τ'ο ποίημα αυτό, τ'ο όποιον εν τούτοις άρεσε στον Βασιλέα και στην Πριγκήπισσα ;...

— Δέν άμφοριβητό, άπήνησαν ο Μπουαλά, την ιδιοφυρία του βασιλέως στο να κωριεύ φροσύρα και πόλεις, ουτε την έξυπνίδα της πριγκήπισσας. Νομίζω εν τούτοις ότι είμαι σ'ο έθωο καλλιτέρα άπ' αυτούς να κρινω ένα ποίημα αν είναι καλό ή όχι...

Ο στρατάρχης τότε, χωρ'ς να χάση καιρό, έτρεξε στον βασιλέα.

— Τά έμάθατε, Μεγαλειότατε ; τ'ο φάναξ μόλις τόν είδε. Ο Μπουαλά έχει τ'ο θράσος να διακηρύττει ότι καταλαβαίνει καλλιτέρα την ποιήση από τ'ο Μεγαλειότατά Σας... Πώς τ'ο βρήκατε αυτό ;

— Τι να σού πώ... άπάντησαν άπαθώς ο Λουδοβίκος ΙΔ'. Με μεγάλη μου λύπη, άγαπητέ μου στρατάρχα, όρσιλω να σού δηλώσω ότι ο Μπουαλά έχει δίκιο !...

○

ΑΝΕΜΩΝΕΣ ΤΟΝ ΑΝΕΜΟ

Ένας άντρας δεν ξέρει να ζήση καλά, αν δεν άνακατευτή με τις γυναίκες.

Μέτε Η γυναίκα έχει ανάγκην ενός άνδρου ο όποιος να την παραλάβη ύπ' εσθύνην του. Gordwin

Γά ελαττώματα δόθησαν στή γυναίκα από τ'ο φύση για να δοικμάζωνται οι άνετες τ'ο άνερός.

Necker

Ο έγγαμος και ο άγγαμος βίος έχουν κι' οι δύο τ'ο δνόσρωστά τους. Chamfort